

تمرکز، قدرت محاسبه و پرتاب پیکان در این رشته، آن را به عنوان یک ورزش می‌شناسند.

نحوه پرتاب

برای پرتاب دارت، در صورتی که راست دست هستیم و با دست راست پرتاب می‌کنیم، باید پای راست را جلوتر بگذاریم. ولی اگر با دست چپ پرتاب می‌کنیم، پای چپ را جلو می‌گذاریم و با دقت به سمت تخته دارت پرتاب می‌کنیم. ارتفاع این تخته از سطح زمین ۱۷۳ سانتی‌متر و فاصله پرتاب‌کننده تا تخته ۲۳۷ سانتی‌متر است. تخته دارت ۶۲ قسمت مخصوص امتیاز دارد و هر قسمت امتیازی جداگانه از بخش‌های دیگر دارد.

* تعداد پرتاب‌ها

مسابقه پرتاب دارت، با پرتاب یک دارت توسط هر بازیکن (یا هر تیم) آغاز می‌شود. این پرتاب را «Middle» می‌گویند. هر بازیکنی که پرتاب او به «میان خال» (مرکز تخته دارت ۳) نزدیک‌تر باشد، بازی را آغاز خواهد کرد. در هر راند مسابقه دارت، هر نفر سه بار حق پرتاب دارد. مجموع راندهای یک مسابقه را «leg» یا «پارت» می‌گویند. تعداد پارت‌ها به نظر کمیته برگزاری مسابقات بستگی دارد. معمولاً مسابقات حذفی در مراحل ابتدایی از دو پارت تشکیل می‌شوند، اما در مراحل بالاتر بر تعداد پارت‌ها افزوده می‌شود. تعداد پارت‌ها عموماً عددی فرد است (۳، ۵، ۷ و...)، زیرا برنده مسابقه کسی است که تعداد بیشتری از پارت‌ها را به سود خود خاتمه داده باشد.

تخته دارت

تخته دارت به شکلی طراحی شده که میله‌های فلزی درون آن، محدوده دایره‌ای تخته را به قسمت‌هایی مثلثی شکل تقسیم کرده است. در انتهای هر مثلث، عددی نوشته است که برخورد دارت به آن مثلث،

دارت

آشنایی با ورزشی پرتابی*

مهدی زارعی

«پرتاب دارت» نوعی سرگرمی است که شرکت‌کنندگان در آن، پیکان‌هایی را به سمت یک هدف صفحه‌ای شکل پرتاب می‌کنند. صفحه از حلقه‌هایی رنگین تشکیل شده است و نشستن پیکان در هر بخش این صفحه، امتیاز خاص خود را دارد. پرتاب دارت را می‌توان یک هنر و سرگرمی دانست. اما با توجه به اهمیت

*این نام توسط رشد جوان برای ورزش دارت پیشنهاد می‌شود

افزایش دقت آن‌ها هنگام پرتاب انجام می‌شد. در قرن چهاردهم این مسابقه به سرگرمی اصلی سربازان جزیره انگلیس تبدیل شد. آن‌ها هنگام تفریح در بشکه‌های آب را در روبه‌روی خود قرار می‌دادند و با پیکان‌های خود این صفحات دایره‌ای شکل را هدف می‌گرفتند. در آن زمان بیشتر تمرینات با کمک گرفتن از

تاریخچه در قرون وسطا نوجوانان انگلیسی مسابقه‌ای داشتند که در آن باید پیکان‌هایی را بدون کمک گرفتن از وسایل کمکی چون کمان، به سوی اهدافی ثابت که روبه‌روی آن‌ها قرار داشت، پرتاب می‌کردند. این رقابت برای قدرتمند کردن عضلات بازو و ساعد نوجوانان و

قوانین

- پس از آن که بازیکن برای مسابقه فراخوانده شد، حداکثر ۵ دقیقه فرصت دارد که خود را به تخته پرتاب برساند.
- در مسابقات، سطح هر تخته باید با لامپی حداقل ۱۰۰ وات روشن شود. این لامپ در مسابقات نیمه نهایی و فینال به دو عدد افزایش می‌یابد. لامپ‌ها باید به گونه‌ای قرار داده شوند که روی تخته سایه ایجاد نکنند.
- اگر داور تشخیص ندهد که دارت کدام بازیکن به مرکز نزدیک‌تر است، یا این که هر دو دارت در حلقه ۲۵ امتیازی قرار گرفته باشند، دستور پرتاب مجدد را صادر می‌کند.
- قبل از شروع مسابقه، به هر بازیکن شش عدد دارت برای تمرین داده خواهد شد.
- اگر وسایل و تجهیزات بازیکن هنگام پرتاب آسیب ببینند، بازیکن سه دقیقه فرصت دارد آن‌ها را تعمیر کند.
- اگر بازیکنی بخواهد برای کشوری غیر از کشور خود مسابقه دهد، باید حداقل سه سال از آخرین مسابقه وی برای کشور خود گذشته باشد.

بخش دو امتیازی ۱۱: بخشی از تخته دارت که قرار گرفتن دارت در آن، امتیاز آن بخش را سه برابر خواهد کرد.

خال ۱۲: حلقه‌ای که دور دایره مرکزی دارت قرار گرفته است و قرار گرفتن دارت در آن ۲۵ امتیاز دربردارد.

بخش سه امتیازی ۱۳: نواری در بخشی بیرونی تخته دارت که پرتاب دارت در آن، امتیاز آن بخش را دو برابر خواهد کرد.

دارت در ایران

در ابتدای دهه ۱۳۸۰ شمسی، ورزش دارت وارد ایران شد. «انجمن دارت ایران» در ششم شهریور ۱۳۸۳ به عنوان زیر مجموعه‌ای از فدراسیون تیراندازی با کمان افتتاح شد و تا پایان آن سال به عضویت «فدراسیون جهانی دارت» درآمد.

اندکی پس از شکل‌گیری انجمن دارت، تنها در تهران هفت کانون دارت با سه هزار عضو فعالیت می‌کردند. تنها طی ۸ ماه، بیشتر از ۵۰ هزار نفر در ۲۰۰ مسابقه دارت در سراسر کشور شرکت کردند که در بین آنان، تمام طبقات و گروه‌ها حضور داشتند؛ از جمله دانشجوی، کارمند، زن خانه‌دار و معلول قطع نخاع. انجمن دارت در ۱۱ اسفند ۱۳۸۴ عضوی از فدراسیون ورزش‌های همگانی شد. وظایف این انجمن برگزاری کلاس‌های آموزشی، مربی‌گری و داوری دارت و طراحی، تولید و پخش وسایل این ورزش در استانداردهای جهانی است.

امتیازی معادل آن عدد را برای شرکت‌کننده به ارمغان می‌آورد. هر مثلث توسط میله‌های فلزی به چهار قسمت تقسیم شده است. در هر بخش مثلثی، دو مستطیل کوچک وجود دارد. در صورت برخورد دارت با مستطیل کوچک انتهای دایره، امتیاز آن بخش در ۲ ضرب می‌شود و در صورت برخورد به مستطیل کوچک وسط هر مثلث، امتیاز در ۳ ضرب می‌شود. در مرکز تخته دارت دو دایره کوچک وجود دارد که دایره بزرگ‌تر امتیاز ۲۵ و دایره مرکزی امتیاز ۵۰ را برای پرتاب‌کننده به ارمغان می‌آورد.

دارت

دارت از چهار قسمت تشکیل شده است: «توک» ۴، «بارل» ۵، «شافت» ۶ و «فلایت» ۷. طول دارت نباید بیشتر از ۵/۳۰ سانتی‌متر و وزن آن نیز نباید بیشتر از ۵۰ گرم باشد.

اصطلاحات تخصصی

گوینده ۸: شخصی که امتیازات کسب شده را اعلام می‌کند.

نویسنده امتیازات ۹: شخصی که امتیازات را ثبت می‌کند. او می‌تواند هم‌زمان نقش گوینده را نیز ایفا کند.

میان‌خال ۱۰: دایره مرکزی تخته دارت که قرار گرفتن دارت در آن ۵۰ امتیاز خواهد داشت.

گاه شمار

دارت در بسیاری از نقاط دنیا مورد توجه قرار گرفت.	تأسیس «انجمن ملی دارت» در انگلستان.	بریان کامرین هدف دایره‌ای شکل را شماره‌گذاری کرد و به هر قسمت دایره امتیازی مخصوص اختصاص داد.
۱۹۷۶	۱۹۲۴	۱۸۶۹
«فدراسیون جهانی دارت» (WDF) ۲ با حضور ۱۵ کشور تأسیس شد.	علاقه فراوانی انگلیسی‌ها به این ورزش موجب تأسیس تیم‌های فراوان دارت در این کشور و برگزاری مسابقات معتبر دارت در لندن شد.	آغاز مسابقات سراسری دارت در لندن. این بازی‌ها به مدت ۱۱ سال برگزار شدند، اما جنگ جهانی دوم، از سال ۱۹۳۹ تا سال ۱۹۴۷، مسابقات دارت را تعطیل کرد.

طبیعی موجود در تنه درخت سبب می‌شد که میزان دقت پرتاب‌کننده بهتر مشخص شود. به این ترتیب، صفحات تنه درخت به سرعت به هدف ثابت این بازی‌ها تبدیل شد. بازی پرتاب دارت هیچ‌گاه متوقف نشد و حتی سربازان در جنگ‌های قرن ۱۹ و در اوقات استراحت، با چوب کبریت و بطری (به عنوان هدف) این بازی را ادامه دادند و در رقابت‌های خود شرط‌بندی هم کردند!

کمان انجام می‌شدند. با آغاز قرن هفدهم، دوران صلح و دوستی در انگلیس فرارسید. در آن زمان تیرها را کوتاه کردند و بدون کمک گرفتن از کمان و تنها با دست، به سوی اهداف پرتاب می‌کردند. اولین اهداف این مسابقه جدید مشک آب بود. اما بعدها از برش‌هایی از تنه درخت استفاده شد. حلقه‌های